

Закон України
«Про післядипломну освіту»

Цей Закон спрямований на врегулювання суспільних відносин у сфері післядипломної освіти та встановлює правові, економічні, організаційні, інші засади функціонування системи післядипломної освіти, створює умови для формування ефективної системи безперервної освіти громадян, що забезпечує професійне удосконалення і розвиток особистості впродовж життя та задоволення потреб суспільства і держави у кваліфікованих кадрах.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Основні терміни та їх визначення

1. У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

1) заклади (підрозділи) післядипломної освіти – навчальні заклади або їх структурні підрозділи, які реалізують професійні програми підвищення кваліфікації, стажування, спеціалізації та інші види післядипломної освіти, здійснюють спеціалізоване вдосконалення вищої освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення і оновлення її професійних знань, умінь, інших компетентностей, виконують науково-методичні функції у сфері післядипломної освіти;

2) довгострокове підвищення кваліфікації – навчання, яке спрямовується на оволодіння, оновлення та поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей, у тому числі вивчення вітчизняного та зарубіжного досвіду, яке триває довше ніж один місяць, що сприяє якісному виконанню ними своїх посадових обов'язків, розширенню їх компетенції тощо;

3) короткострокове підвищення кваліфікації – комплексне вивчення сучасних та актуальних наукових проблем галузі економіки, освіти, науки, педагогіки, відповідних нормативно-правових актів, вітчизняного та зарубіжного досвіду, підвищення рівня професійної культури, що триває не довше ніж один місяць за програмами семінарів, семінарів-практикумів, семінарів-нарад, семінарів-тренінгів, вебінарів, нарад, тренінгів, круглих столів тощо;

4) неформальна післядипломна освіта – набуття особою професійних знань, умінь, інших компетентностей, не регламентоване місцем набуття, строком та формою навчання;

5) післядипломна освіта – спеціалізоване вдосконалення освіти та професійної підготовки особи шляхом поглиблення, розширення і оновлення її професійних знань, умінь, інших компетентностей або здобуття іншої

спеціальності та професії у межах здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня, яке є обов'язковою складовою професійного росту працівника;

б) система післядипломної освіти – організаційна та функціональна єдність взаємоузгоджених навчальних складових, явищ та процесів, спрямованих на забезпечення безперервності навчання (освіти в продовж життя), зростання та удосконалення освітнього рівня та фахової підготовки громадян відповідно до потреб особи, суспільства та держави;

7) формальна післядипломна освіта – набуття особою професійних знань, умінь, інших компетентностей у закладі післядипломної освіти (або підрозділі післядипломної освіти навчального закладу), підприємства, установи, організації (роботодавця) відповідно до програм післядипломної освіти, за результатами якого видається документ про післядипломну освіту встановленого державою зразка.

Стаття 2. Законодавство України про післядипломну освіту

1. Законодавство України про післядипломну освіту базується на Конституції України і складається із Законів України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про професійний розвиток працівників», «Про зайнятість населення», цього Закону та інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цього Закону, міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені законодавством про освіту, застосовуються правила міжнародних договорів.

3. Передбачені цим Законом права закладу післядипломної освіти не можуть бути обмежені іншими законами.

Стаття 3. Державна політика у сфері післядипломної освіти

1. Державна політика у сфері післядипломної освіти визначається Верховною Радою України і здійснюється центральними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування на засадах відкритості, доступності, рівності, добровільності та неупередженості.

2. Державна політика у сфері післядипломної освіти ґрунтується на принципах:

доступності та добровільності здобуття післядипломної освіти громадянами впродовж життя;

вільного вибору напряму навчання та спеціальності;

безперервності та наступності процесу післядипломної освіти;

цілеспрямованості, динамічності, прогностичності системи післядипломної освіти;

науковості, технологічності і перспективності післядипломної освіти;

інтеграції системи післядипломної освіти України у світову систему освіти впродовж життя;

державної підтримки системи післядипломної освіти;

конкурентноздатності і прозорості при визначенні і реалізації пріоритетних напрямів розвитку системи післядипломної освіти.

3. Реалізація державної політики у сфері післядипломної освіти забезпечується шляхом:

забезпечення професійного розвитку працівників;

забезпечення роботодавців до навчання працівників;

збереження і розвитку системи післядипломної освіти та підвищення якості післядипломної освіти;

урахування особливостей структури і змісту освітніх потреб громадян на різних стадіях впродовж життя;

удосконалення системи професійного навчання впродовж життя з урахуванням інтересів особистості, потреб економіки та ринку праці.

Стаття 4. Право громадян на післядипломну освіту

1. Громадяни України мають право на здобуття післядипломної освіти впродовж життя незалежно від віку, статі, етнічної належності, освітнього та освітньо-кваліфікаційного рівня, наукового ступеня та вченого звання, світоглядних переконань, соціального і майнового стану, місця проживання, стану здоров'я, право на умови навчання, які відповідають особливостям дорослої особи, право на офіційне визнання фактичних освітнього рівня та кваліфікації, які набуті в процесі формальної та неформальної післядипломної освіти. Вони вільні у виборі форми здобуття, закладу (структурного підрозділу), напряму і спеціальності післядипломної освіти.

2. Цей Закон закріплює такі права для осіб, які навчаються у сфері післядипломної освіти:

рівний доступ до якісної післядипломної освіти у будь-який період життя;

вільний вибір змісту і форм післядипломної освіти і закладу післядипломної освіти;

якість освітніх послуг на рівні тих, які надаються молоді, що навчається;

фінансову допомогу та інші форми підтримки з боку держави і суспільства;

використання навчальної літератури, інструктивних, начально-методичних матеріалів, навчального обладнання і технічних засобів навчання.

Працівники підприємств, установ, організацій будь-якої форми власності і підпорядкування під час навчання мають право на відповідний режим роботи, додаткову відпустку та пільги згідно з чинним законодавством.

3. Право на навчання у сфері післядипломної освіти для категорії громадян, які потребують соціального захисту, забезпечується шляхом розроблення відповідних навчальних програм і створення особливих умов для навчання.

4. Громадяни, які навчаються у сфері післядипломної освіти мають право на академічну мобільність – навчання чи стажування в іншому навчальному закладі на території України чи поза її межами для опанування певної програми післядипломної освіти або її частини та/або провадження наукової діяльності тощо.

5. Іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають в Україні, а також особи, яким надано статус біженця в Україні або статус закордонного українця і які перебувають в Україні на законних підставах, мають право на здобуття післядипломної освіти нарівні з громадянами України.

Інші іноземці та особи без громадянства можуть здобувати післядипломну освіту за кошти фізичних (юридичних) осіб, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, законодавством або угодами між вищими навчальними закладами, закладами післядипломної освіти про міжнародну академічну мобільність.

Стаття 5. Гарантії держави у сфері післядипломної освіти

1. Держава гарантує громадянам України здобуття післядипломної освіти впродовж життя шляхом:

створення та забезпечення рівних умов доступу до якісної післядипломної освіти;

надання особам, які навчаються в системі післядипломної освіти, пільг та соціальних гарантій у порядку, встановленому законодавством;

належної підтримки післядипломної освіти фахівців з числа осіб з особливими потребами на основі спеціальних освітніх технологій;

фінансування післядипломної освіти роботодавцем за рахунок власних коштів та інших не заборонених законодавством джерел;

професійного навчання відповідно до здібностей та з урахуванням потреб ринку праці;

Стаття 6. Мова (мови) навчання у системі післядипломної освіти

1. Мова (мови) навчання у закладах післядипломної освіти України визначається відповідно до Конституції України та законодавства про мови.

2. Заклади післядипломної освіти (або їх структурні підрозділи), що створені на території України іноземними державами, мають право на вільне обрання мови викладання навчальних дисциплін із забезпеченням при цьому вивчення особами, які навчаються у таких закладах, державної мови як окремої навчальної дисципліни.

Розділ II

СИСТЕМА ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Стаття 7. Складові системи післядипломної освіти

1. Систему післядипломної освіти складають: законодавство, що формує політику держави у даній сфері освіти; мережа закладів (підрозділів) післядипломної освіти і установ, що забезпечують реалізацію державної політики у сфері післядипломної освіти на основі цього Закону; органи управління освітою, що регулюють процеси функціонування й розвитку мережі закладів післядипломної освіти.

Стаття 8. Структура післядипломної освіти

1. Післядипломна освіта включає:

підвищення кваліфікації;

стажування.

спеціалізацію;

здобуття наступної вищої або професійно-технічної освіти за іншою спеціальністю у межах здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня.

Формами післядипломної освіти можуть бути, зокрема:

асистентура-стажування;

інтернатура;

клінічна ординатура;

лікарська резидентура тощо.

2. Підвищення кваліфікації – набуття особою здатності виконувати додаткові завдання та обов'язки в межах професійної діяльності або наукової спеціальності.

Підвищення кваліфікації може бути довгостроковим або короткостроковим.

Строк підвищення кваліфікації визначається навчальними планами та програмами і встановлюється закладом післядипломної освіти відповідно за погодженням із замовником залежно від форм та видів навчання.

Навчання за програмою довгострокового підвищення кваліфікації спрямовується на оволодіння, оновлення та поглиблення працівниками спеціальних фахових, науково-методичних, педагогічних, соціально-гуманітарних, психологічних, правових, економічних та управлінських компетентностей.

Періодичність довгострокового підвищення кваліфікації встановлюється замовниками залежно від потреби.

Навчання за програмами короткострокового підвищення кваліфікації передбачає комплексне вивчення сучасних та актуальних наукових проблем галузі освіти, науки, педагогіки, відповідних нормативно-правових актів, вітчизняного та зарубіжного досвіду, підвищення рівня професійної культури тощо.

Періодичність короткострокового підвищення кваліфікації встановлюється замовником.

3. Стажування – набуття особою досвіду виконання завдань та обов'язків певної професійної діяльності.

Стажування здійснюється в закладах освіти, на підприємствах, в установах, організаціях як в Україні, так і за кордоном. Стажування здійснюється за індивідуальним планом, який затверджується керівником установи, що направляє на стажування.

Строк стажування визначається замовником з урахуванням обсягу годин навчальної програми, її мети та завдання за погодженням з керівником підприємства, організації, установи, закладу освіти, у якому здійснюється стажування.

Строк навчання працівників за межами України встановлюється відповідно до вимог законодавства та на підставі договорів, укладених з іноземними підприємствами, організаціями, установами, закладами освіти тощо.

4. Спеціалізація – набуття особою здатності/здатностей виконувати окремі завдання та обов'язки, що мають особливості, в межах спеціальності.

5. Здобуття наступної вищої освіти за іншою спеціальністю на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра здійснюється у закладах післядипломної освіти, у тому числі відповідних структурних підрозділах вищих навчальних закладів, за окремою освітньо-професійною програмою, розробленою вищим навчальним закладом відповідно до стандартів вищої освіти.

Здобуття наступної професійно-технічної освіти за іншою спеціальністю на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника, підвищення кваліфікації робітничих кадрів здійснюється у навчальних закладах та установах професійно-технічної освіти або на підприємствах, в установах за державними стандартами професійно-технічної освіти, кваліфікаційними характеристиками (професійними стандартами) та/або програмами цільових курсів.

6. Асистентура-стажування є основною формою підготовки науково-педагогічних, творчих і виконавських кадрів, яка здійснюється в університетах і академіях мистецького спрямування. Строк навчання в асистентурі-стажуванні визначається навчальними планами та програмами і встановлюється відповідно до положення про асистентуру-стажування, що затверджується центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері культури за погодженням з центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

7. Інтернатура проводиться в університетах, академіях і є обов'язковою формою первинної спеціалізації осіб за лікарськими та провізорськими спеціальностями для отримання кваліфікації лікаря-спеціаліста або провізора-спеціаліста відповідно до переліку лікарських або провізорських посад.

8. Лікарська резидентура проводиться в університетах, академіях і є формою спеціалізації лікарів-спеціалістів за певними лікарськими спеціальностями і здійснюється виключно на відповідних клінічних кафедрах для отримання кваліфікації лікаря-спеціаліста відповідно до переліку лікарських посад у закладах охорони здоров'я.

Клінічна ординатура є формою спеціалізації та підвищення кваліфікації лікарів-спеціалістів, які пройшли підготовку в інтернатурі та (або) резидентурі за відповідною лікарською спеціальністю.

Правові, організаційні, фінансово-економічні, інші засади функціонування системи післядипломної освіти медичного, фармацевтичного спрямування визначаються відповідно до положення, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 9. Зміст і програми післядипломної освіти

1. Зміст післядипломної освіти ґрунтується на стандартах вищої та професійно-технічної освіти відповідно до переліків напрямів і спеціальностей професій підготовки фахівців у вищих та професійно-технічних навчальних закладах.

2. Освітньо-професійні програми здобуття наступної вищої освіти за іншою спеціальністю на основі раніше здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня визначають нормативну частину змісту навчання за відповідною спеціальністю, встановлюють вимоги до обсягу освітньої та професійної підготовки і державної атестації.

3. Професійні програми підвищення кваліфікації, стажування, спеціалізації, інших видів післядипломної освіти визначають сукупність документів, що регламентують освітній процес та умови, необхідні для здобуття відповідного виду післядипломної освіти і погоджуються із заінтересованими центральними органами виконавчої влади, об'єднаннями організацій роботодавців.

Стаття 10. Науково-методичне забезпечення післядипломної освіти

1. Метою науково-методичного забезпечення системи післядипломної освіти є розроблення навчальних планів та програм, підручників і навчальних посібників, методичних рекомендацій, контрольних завдань, тестів тощо для системи післядипломної освіти, державних органів управління, підприємств, установ, а також для самоосвіти громадян.

2. Науково-методичне забезпечення післядипломної освіти здійснюється центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки, іншими центральними органами виконавчої влади, у сфері управління яких перебувають заклади післядипломної освіти.

Стаття 11. Документи про післядипломну освіту

1. Особа, яка успішно пройшла навчання за програмою наступної вищої або професійно-технічної освіти за іншою спеціальністю у межах здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня, отримує документ про освіту державного зразка – диплом (свідоцтво).

Особа, яка успішно пройшла навчання за програмою підвищення кваліфікації, стажування, спеціалізації, отримує документ про здобуту післядипломну освіту.

2. Державний документ про післядипломну освіту містить персональні дані про здобуту особою післядипломну освіту, які занесені до централізованого банку даних центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки і частково відтворені на пластиковому або паперовому носії.

Збір, обробка та зберігання зазначених персональних даних в Єдиній державній електронній базі з питань освіти з метою виготовлення документів про післядипломну освіту не потребує окремої згоди особи на обробку її персональних даних.

Невід'ємною частиною документа про післядипломну освіту є додаток.

Зразки державних документів про післядипломну освіту та додатків до них затверджуються Кабінетом Міністрів України.

У документі про післядипломну освіту зазначається повне найменування навчального закладу, який видає цей документ, а в разі здобуття післядипломної освіти у його відокремленому підрозділі – також повне найменування цього підрозділу.

Державні документи про післядипломну освіту виготовляються та видаються у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

2. Інформація про видані документи вноситься закладами післядипломної освіти до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Стаття 12. Форми навчання у закладах післядипломної освіти

1. Навчання у закладах післядипломної освіти здійснюється за такими формами:

- денна;
- вечірня;
- заочна;
- дистанційна;
- екстернатна.

Форми навчання можуть бути поєднані.

Розділ III

УПРАВЛІННЯ У СФЕРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Стаття 13. Система управління у сфері післядипломної освіти

1. Кабінет Міністрів України через систему органів виконавчої влади: забезпечує проведення державної політики у системі післядипломної освіти;

організовує розроблення та виконання відповідних загальнодержавних та інших програм з питань післядипломної освіти;

забезпечує розроблення і здійснення заходів щодо створення матеріально-технічної бази та інших умов, необхідних для розвитку післядипломної освіти;

затверджує концепцію оцінювання якості післядипломної освіти для формування національного рейтингу закладів післядипломної освіти щодо їх досконалості та конкурентоспроможності;

видає у межах своїх повноважень нормативно-правові акти з питань післядипломної освіти;

забезпечує здійснення контролю за виконанням законодавства про післядипломну освіту;

спрямовує і координує в установленому порядку діяльність центрального органу виконавчої влади, що здійснює державний нагляд (контроль) за діяльністю закладів післядипломної освіти незалежно від їх сфери управління та форми власності.

2. Управління системою післядипломної освіти відповідно до повноважень здійснюється центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти.

Стаття 14. Повноваження центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки, інших центральних органів виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти

1. Центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки, інші центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти:

реалізує державну політику у сфері післядипломної освіти з урахуванням інтересів дорослого населення;

здійснює планування, забезпечує формування та розвиток мережі закладів і підрозділів післядипломної освіти, орієнтованих на професійний розвиток працюючих;

здійснює аналітико-прогностичну діяльність щодо визначення тенденцій розвитку післядипломної освіти та потреб ринку праці;

здійснює ліцензування та акредитацію спеціальностей, за якими здійснюється післядипломна освіта незалежно від підпорядкування та форм власності закладів післядипломної освіти;

забезпечує розроблення та регулює впровадження нормативно-правових актів з питань післядипломної освіти.

2. Інші центральні органи виконавчої влади, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти:

беруть участь у формуванні та здійсненні державної політики у сфері післядипломної освіти;

беруть участь у здійсненні ліцензування та акредитації підпорядкованих їм заклади післядипломної освіти;

розробляють типові положення про асистентуру-стажування, інтернатуру, клінічну ординатуру, лікарську резидентуру та інші окремі форми післядипломної освіти.

3. Акти центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки з питань післядипломної освіти, прийняті у межах його повноважень, є обов'язковими до виконання центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти, власником (власниками) закладів післядипломної освіти або уповноваженим ним (ними) органом (особою) незалежно від форми власності.

Стаття 15. Повноваження органів влади Автономної Республіки Крим, місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти

1. Органи влади Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти, здійснюють:

вивчення потреб у підвищенні кваліфікації, спеціалізації, здобутті вищої освіти на основі раніше здобутої вищої освіти за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем за іншою спеціальністю, внесення пропозиції щодо формування державного замовлення на підвищення кваліфікації, спеціалізацію;

подання до відповідного органу державної влади пропозиції щодо формування мережі закладів післядипломної освіти;

затвердження статутів закладів післядипломної освіти, що підпорядковані або перебувають у їх власності;

залучення у порядку, передбаченому законодавством України, громадськості до вирішення питань розвитку післядипломної освіти.

Стаття 16. Повноваження власника (власників) закладу післядипломної освіти

1. Повноваження власника (власників) закладу післядипломної освіти визначаються відповідно до законодавства України та статутом закладу післядипломної освіти.

Власник (власники) закладу післядипломної освіти:

розробляє і затверджує статут закладу післядипломної освіти;

організовує ліцензування освітніх послуг у сфері післядипломної освіти;

призначає керівника закладу післядипломної освіти на умовах контракту;

визначає базові вимоги до освітнього і професійного рівнів кваліфікації, забезпечує професійний розвиток працівників;

здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю закладу післядипломної освіти;

здійснює контроль за дотриманням умов, передбачених рішенням про заснування закладу післядипломної освіти;

затверджує склад наглядової ради;

приймає рішення про реорганізацію або ліквідацію закладу післядипломної освіти;

здійснює інші повноваження, передбачені законом.

2. Власник (власники) здійснює (здійснюють) права, передбачені частиною першою цієї статті, щодо управління закладом післядипломної освіти безпосередньо або через уповноважений ним орган (особу).

Розділ IV

СУБ'ЄКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОГРАМ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Стаття 17. Мета, напрями і основні завдання діяльності закладу (підрозділу) післядипломної освіти

1. Основною метою діяльності закладів післядипломної освіти є забезпечення умов, необхідних для особистого та професійного зростання особи, поглиблення, розширення та оновлення її професійних знань, умінь, інших компетентностей на основі здобутої раніше освіти за певним освітньо-кваліфікаційним рівнем та практичного досвіду, спеціалізація, підвищення кваліфікації, стажування, інші форми післядипломної освіти працівників для задоволення потреб України.

2. Основними напрямками діяльності закладів післядипломної освіти є: освітня діяльність, пов'язана із спеціалізацією, підвищенням кваліфікації, стажуванням, іншими формами післядипломної освіти;

освітня діяльність, пов'язана із здобуттям вищої освіти за певними освітньо-кваліфікаційним рівнем за іншою спеціальністю у межах здобутого освітньо-кваліфікаційного рівня;

науково-, навчально-методичне забезпечення навчального процесу в закладах післядипломної освіти;

застосування сучасних інформаційних систем для підвищення якості освіти та створення відкритого освітнього простору;

наукова, науково-технічна, інноваційна діяльність, дорадництво та робота з упровадження досягнень науково-технічного прогресу за відповідними видами економічної діяльності;

розроблення наукової, науково-, навчально-методичної літератури;

культурно-освітня та просвітницька діяльність;

фінансово-господарська та виробничо-комерційна діяльність;

здійснення міжнародних зв'язків.

3. Основними завданнями закладів післядипломної освіти є:

провадження гнучкої системи безперервної професійної освіти осіб, яка має на меті забезпечення їх здатності до діяльності в умовах швидкої зміни соціально-економічних відносин;

провадження різноманітних форм навчання, науково-, навчально-методичне, організаційне та інформаційне його забезпечення;

визначення та забезпечення спільно із замовником оптимальної періодичності та тривалості навчання з урахуванням встановленого порядку атестації працівників;

розроблення, підтримка, апробація та впровадження інноваційних технологій на підприємствах, в установах, організаціях відповідної галузі господарства або сфери діяльності;

участь спільно з органами управління у проведенні моніторингу та статистичного аналізу, що мають на меті аналіз стану та визначення перспектив і напрямів розвитку галузі господарства, способів управління нею та потреб у навчанні працівників у системі післядипломної освіти;

здійснення наукових досліджень, участь у виконанні державних, галузевих та регіональних цільових наукових програм з питань післядипломної освіти;

здійснення спеціалізації, підвищення кваліфікації, стажування, навчання за іншими формами післядипломної освіти;

підготовка та видання підручників, навчальних посібників;

співпраця з громадськими організаціями та громадськістю з метою залучення їх до спільного вирішення проблем галузі;

надання платних освітніх, експертних, видавничих, інформаційних та інших послуг, передбачених законодавством України, здійснення виробничо-комерційної діяльності з метою розвитку закладу, покращення умов праці та навчання суб'єктів навчального процесу;

зміцнення разом з власником (власниками) закладів післядипломної освіти навчально-матеріальної бази, обладнання новітнім устаткуванням, забезпечення слухачів житлово-побутовими умовами тощо;

розроблення та реалізація міжнародних програм і проектів з питань післядипломної освіти у тому числі за угодами із зарубіжними партнерами із залученням міжнародних організацій, асоціацій, фондів та інших заінтересованих сторін.

Стаття 18. Правовий статус закладу післядипломної освіти

1. Заклад післядипломної освіти є юридичною особою, що утворюється у передбачених законом організаційно-правових формах для провадження освітньої та інших видів діяльності і виконання завдань, що визначені статтею 17 цього Закону.

2. Заклад післядипломної освіти відповідно до законодавства України може бути засновником (співзасновником) інших юридичних осіб. Засновані

закладом післядипломної освіти юридичні особи провадять свою діяльність відповідно до напрямів навчально-науково-виробничої, інноваційної діяльності закладу післядипломної освіти, та (або) сприяють виконанню інших його статутних завдань.

3. Заклади післядипломної освіти, що мають статус юридичної особи, можуть створювати структурні підрозділи відповідно до законодавства.

4. Заклади післядипломної освіти можуть провадити освітню діяльність разом з іноземними навчальними закладами за узгодженими навчальними планами відповідно до законодавства України та міжнародних договорів.

5. Заклади післядипломної освіти включаються до Державного реєстру закладів післядипломної освіти.

6. Положення частини першої та частини другої цієї статті не поширюються на структурні підрозділи вищих навчальних закладів, що здійснюють діяльність у сфері післядипломної освіти.

Стаття 19. Типи закладів післядипломної освіти

1. До мережі закладів та підрозділів післядипломної освіти належать: інститути, центри, курси, інші заклади післядипломної освіти у відповідній галузі та сфері діяльності;

структурні підрозділи вищих навчальних закладів, що здійснюють діяльність у сфері післядипломної освіти;

професійно-технічні навчальні заклади, навчально-курсів комбінати, які здійснюють підвищення кваліфікації та перепідготовку робітничих кадрів.

Здобуття наступної вищої освіти за іншою спеціальністю на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста, бакалавра, спеціаліста, магістра здійснюється у закладах післядипломної освіти або структурних підрозділах вищих навчальних закладів (університетах, академіях, факультетах, філіях, відділеннях тощо), основною функцією яких є здійснення діяльності у сфері післядипломної освіти.

Здобуття професійно-технічної освіти за іншою професією на основі здобутого раніше освітньо-кваліфікаційного рівня кваліфікованого робітника, підвищення кваліфікації робітничих кадрів здійснюється у навчальних закладах та установах професійно-технічної освіти або на підприємствах та в установах.

Стаття 20. Утворення, реорганізація та припинення закладів післядипломної освіти

1. Умови утворення і діяльності державних, комунальних, приватних навчальних закладів системи післядипломної освіти визначаються Законами України «Про освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту» та іншими нормативно-правовими актами України.

2. Утворення, реорганізація та припинення державних закладів післядипломної освіти, а також їх філій здійснюється Кабінетом Міністрів України.

3. Утворення, реорганізація та припинення комунальних закладів післядипломної освіти та їх структурних підрозділів здійснюється органами місцевого самоврядування за погодженням з центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

Утворення, реорганізація та припинення приватних закладів післядипломної освіти та їх структурних підрозділів здійснюється їх засновником (засновниками) або учасником (учасниками) — фізичними та (або) юридичними особами — за погодженням з центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

4. Заклади післядипломної освіти відповідно до законодавства іноземних держав та за згодою центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки можуть утворювати структурні підрозділи за кордоном.

5. Заклади післядипломної освіти іноземних держав можуть з дозволу центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки утворювати структурні підрозділи на території України.

6. Утворення в Україні закладів післядипломної освіти за участю іноземців, осіб без громадянства та іноземних юридичних осіб здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

7. Структурні підрозділи вищих навчальних закладів, наукових, навчально-наукових установ, що надають послуги у сфері післядипломної освіти, утворюються та припиняються відповідно до законодавства.

Стаття 21. Ліцензування освітньої діяльності закладів післядипломної освіти

1. Освітня діяльність у системі післядипломної освіти провадиться закладами післядипломної освіти, іншими юридичними особами на підставі ліцензій, які видаються центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

2. Відповідність освітніх послуг, що надаються закладами післядипломної освіти, ліцензійним умовам визначається центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки шляхом ліцензування у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 22. Принципи діяльності, основні права та обов'язки закладу післядипломної освіти

1. Діяльність закладів післядипломної освіти провадиться на основі принципів:

автономії та самоврядування;

розмежування прав, повноважень та відповідальності засновника (засновників) або учасника (учасників), центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, до сфери управління яких належать заклади післядипломної освіти, органів, які здійснюють управління післядипломною освітою, органів управління закладів післядипломної освіти та їх структурних підрозділів;

поєднання колегіальних та єдиноначальних засад;

незалежності від політичних партій, громадських та релігійних організацій.

2. Автономія та самоврядування закладів післядипломної освіти реалізуються відповідно до законодавства України і передбачають право:

самостійно визначати форми навчання та форми організації навчального процесу;

приймати на роботу педагогічних, наукових, науково-педагогічних та інших працівників;

надавати додаткові освітні та інші послуги відповідно до законодавства України;

самостійно розробляти та запроваджувати власні програми наукової, науково-дослідної, науково-технічної та інноваційної діяльності;

самостійно запроваджувати і припиняти спеціалізації, визначати їх зміст і програми вибіркових навчальних дисциплін;

утворювати, реорганізовувати і припиняти відповідно до законодавства України структурні підрозділи;

приймати рішення про викладання однієї або декількох дисциплін іншими мовами, забезпечивши при цьому знання особами, які навчаються, відповідної навчальної дисципліни українською мовою;

провадити видавничу діяльність, розвивати власну поліграфічну базу;

провадити на підставі відповідних договорів спільну діяльність з навчальними закладами, науковими установами та іншими юридичними особами;

брати участь у роботі міжнародних організацій;

запроваджувати власну символіку та атрибутику;

установлювати власні форми морального та матеріального заохочення працівників;

звертатися з ініціативою до органів, які здійснюють управління у системі післядипломної освіти, про внесення змін до чинних або розроблення нових нормативно-правових актів у системі післядипломної освіти, а також брати участь у роботі над проектами щодо їх удосконалення;

користуватися земельними ділянками у порядку, встановленому законодавством України;

провадити фінансово-господарську та іншу діяльність відповідно до законодавства України та статуту;

розпоряджатися власними надходженнями, зокрема отриманими від надання додаткових платних послуг особам, які навчаються, та іншим фізичним і юридичним особам;

відкривати поточні та депозитні рахунки в банках.

3. Заклади післядипломної освіти зобов'язані:

здійснювати свою діяльність відповідно до законодавства України та власного статуту або положення;

дотримуватись умов ліцензування та вимог центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки щодо здійснення освітньої діяльності;

виконувати накази та розпорядження центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, у сфері управління яких вони перебувають;

забезпечувати необхідну якість надання освітніх послуг;

підтримувати безпечні та нешкідливі умови освітньої діяльності суб'єктів навчального процесу.

Стаття 23. Статут закладу післядипломної освіти

1. Заклади післядипломної освіти діють на підставі власних статутів.

Статут закладу післядипломної освіти повинен має містити:

повне найменування, в якому зазначаються організаційно-правова форма та тип закладу післядипломної освіти, його місцезнаходження, дата прийняття рішення про утворення;

права та обов'язки засновника (засновників) або учасника (учасників);

обсяг основних засобів (розмір статутного капіталу), наданих засновником (засновниками) або учасником (учасниками);

порядок утворення, діяльності та повноваження органів управління закладом післядипломної освіти, права та обов'язки керівника;

порядок обрання представників до органів громадського самоврядування;

джерела надходження та порядок використання коштів та іншого майна закладу післядипломної освіти;

порядок звітності, контролю за провадженням фінансово-господарської діяльності;

порядок взаємовідносин з профспілковими організаціями та органами громадського самоврядування, в тому числі осіб, які навчаються;

концепцію освітньої діяльності;

порядок внесення змін до статуту закладу післядипломної освіти;

порядок припинення закладу післядипломної освіти;

іншу інформацію, не заборонену законодавством.

2. Статути закладів післядипломної освіти, які перебувають у сфері управління центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки

затверджуються центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

3. Статути закладів післядипломної освіти, які перебувають у сфері управління інших центральних органів виконавчої влади, затверджуються відповідними центральними органами виконавчої влади за погодженням із центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

4. Статути комунальних закладів післядипломної освіти, які перебувають у сфері управління органів місцевого самоврядування, затверджуються органами місцевого самоврядування за погодженням із центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

5. Статути приватних закладів післядипломної освіти затверджуються їх власником (власниками) за погодженням із центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

6. Структурні підрозділи післядипломної освіти вищих та професійно-технічних навчальних закладів, навчально-наукових установ, інших юридичних та фізичних осіб, що реалізують програми післядипломної освіти, здійснюють свою діяльність відповідно до положень, що затверджуються в установленому порядку вищими навчальними закладами, навчально-науковими установами, іншими юридичними та фізичними особами, у сфері управління яких вони перебувають.

Стаття 24. Забезпечення державою діяльності закладів післядипломної освіти

1. Держава в особі відповідних органів державної влади забезпечує діяльність закладів післядипломної освіти шляхом:

визначення перспектив та напрямів розвитку післядипломної освіти;

створення нормативно-правової бази їх діяльності;

здійснення ліцензування освітньої діяльності, акредитації, атестації, інспектування закладів післядипломної освіти;

надання особам, які працюють і навчаються у закладах післядипломної освіти, пільг та гарантій, установлених законодавством України;

установлення для педагогічних і науково-педагогічних працівників закладів післядипломної освіти посадових окладів та ставок заробітної плати, а також доплат і надбавок, диференційованих відповідно до їх наукових ступенів, вчених і педагогічних звань, кваліфікаційних категорій та стажу роботи;

визначення обсягу фінансування закладів післядипломної освіти з державного бюджету, встановлення нормативів матеріально-технічного, фінансового та іншого забезпечення закладів післядипломної освіти, однакових для закладів післядипломної освіти одного статусу та типу;

створення умов для здійснення навчального процесу, організації дозвілля та побуту для працівників та осіб, які навчаються;

охорони здоров'я працівників та осіб, які навчаються, у закладах післядипломної освіти.

Стаття 25. Керівник закладу післядипломної освіти

1. Заклад післядипломної освіти очолює його керівник (директор, начальник тощо).

2. Керівник закладу післядипломної освіти здійснює безпосереднє управління діяльністю закладу післядипломної освіти. Його права, обов'язки та відповідальність визначаються законодавством України і статутом (положенням) закладу післядипломної освіти.

3. Керівник закладу післядипломної освіти:
несе повну відповідальність за діяльність закладу;
діє відповідно до законодавства України від імені закладу і представляє його у всіх органах, установах, підприємствах і організаціях;
видає накази та дає розпорядження, обов'язкові для працівників, яких вони стосуються;

приймає та звільняє з роботи працівників відповідно до законодавства України, у тому числі на підставі конкурсного відбору, трудових угод (контрактів), а своїх заступників та головного бухгалтера за погодженням із засновником (органом, до сфери управління якого належить заклад післядипломної освіти) або засновниками (юридичними та фізичними особами).

здійснює контроль за якістю роботи педагогічних та науково-педагогічних працівників, організовує побутове обслуговування учасників навчально-виховного процесу та інших працівників вищого навчального закладу;

разом із профспілковими організаціями подає на затвердження вищому колегіальному органу громадського самоврядування закладу післядипломної освіти правила внутрішнього розпорядку та колективний договір і після затвердження підписує його.

4. Керівник не має права виконувати свої обов'язки за сумісництвом або поєднувати з іншою оплачуваною керівною посадою (за винятком кафедрального, наукового, науково-методичного керівництва, викладацької, лікарської, творчої та громадської діяльності).

5. Керівник закладу післядипломної освіти є представником закладу післядипломної освіти у відносинах з державними органами, органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами і діє без довіреності у межах повноважень, передбачених цим Законом і статутом закладу післядипломної освіти.

6. Керівник закладу післядипломної освіти відповідає за результати фінансово-господарської діяльності, стан і збереження будівель та іншого майна цього закладу.

7. Керівник закладу післядипломної освіти щорічно звітує перед засновником (засновниками) або уповноваженим (ними) органом (особою) та

вищим колегіальним органом громадського самоврядування закладу післядипломної освіти.

8. Керівник закладу післядипломної освіти відповідно до статуту може делегувати частину своїх повноважень своїм заступникам та керівникам структурних підрозділів.

9. Для вирішення основних питань діяльності відповідно до статуту керівник закладу післядипломної освіти створює робочі та дорадчі органи і визначає їх повноваження.

10. Керівник закладу післядипломної освіти призначаються на посаду та звільняється з посади засновником (засновниками) у порядку, передбаченому законодавством.

Стаття 26. Робочі та дорадчі органи закладу післядипломної освіти

1. Для розгляду та вирішення основних питань діяльності закладів післядипломної освіти створюються робочі органи (дирекція, приймальна комісія тощо) і дорадчі органи (науково-методичні ради), які діють відповідно до статуту (положення) закладу післядипломної освіти, положень про робочі та дорадчі органи згідно з законодавством України.

2. До повноважень цих органів належать:

прийняття рішень з усіх питань планування і організації навчальної та методичної роботи закладу післядипломної освіти;

заслуховування звітів про методичну та навчальну роботу закладу післядипломної освіти, його підрозділів, окремих виконавців;

визначення спільно із замовником змісту і тривалості спеціалізації, підвищення кваліфікації, стажування, інших видів післядипломного навчання;

розгляд питань про заміщення посад педагогічних і науково-педагогічних працівників навчального закладу, прийняття рішення про проведення конкурсу на заміщення посад, організація і проведення конкурсу;

визначення на підставі експертних оцінок (рецензій) доцільності видання програм, навчальних посібників, підручників, науково-, навчально-методичних рекомендацій тощо та надання у встановленому порядку рекомендацій до їх друку.

Стаття 27. Самоврядування осіб, які навчаються в закладах післядипломної освіти

1. У закладі післядипломної освіти діє громадське самоврядування осіб, які навчаються, яке є невід'ємною частиною громадського самоврядування відповідних закладів післядипломної освіти.

2. Усі особи, які навчаються у закладі післядипломної освіти, мають рівні права на участь у громадському самоврядуванні осіб, які навчаються.

3. Громадське самоврядування осіб, які навчаються, забезпечує захист їх прав та інтересів, участь в управлінні закладом післядипломної освіти. Громадське самоврядування осіб, які навчаються, здійснюється безпосередньо

та через органи громадського самоврядування, що обираються шляхом відкритого голосування.

4. У своїй діяльності органи громадського самоврядування осіб, які навчаються, керуються законодавством України, рішеннями центрального органу виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки, статутом навчального закладу та положенням про громадське самоврядування осіб, які навчаються.

Стаття 28. Навчальний процес в закладах післядипломної освіти

1. Організація навчального процесу в закладах післядипломної освіти здійснюється у відповідності до Законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про професійно-технічну освіту».

Стаття 29. Учасники навчального процесу закладів післядипломної освіти

1. Учасниками навчального процесу закладів післядипломної освіти є: слухачі, екстерни, асистенти-стажисти, інтерни, лікарі-резиденти, клінічні ординатори;

керівні, педагогічні, науково-педагогічні, наукові працівники; працівники підприємств, установ, кооперативних, комерційних, громадських та інших організацій, які беруть участь у діяльності закладів післядипломної освіти.

2. Навчальний процес забезпечується педагогічними і науково-педагогічними працівниками із залученням, у тому числі за контрактом, провідних вчених, науковців, висококваліфікованих спеціалістів, керівників на умовах сумісництва або погодинної оплати.

3. Права та обов'язки осіб, які навчаються в закладі післядипломної освіти, визначаються законодавством України, статутом (положенням) та правилами внутрішнього розпорядку закладу.

4. Права та обов'язки педагогічних, науково-педагогічних, наукових та інших працівників закладів післядипломної освіти визначаються Законами України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», іншим законодавством, посадовими інструкціями та умовами трудового договору, контракту, статутом та правилами внутрішнього трудового розпорядку.

Стаття 30. Робочий час працівників закладів післядипломної освіти

1. Норми часу для розрахунку і обліку навчальної роботи педагогічних, науково-педагогічних працівників закладів післядипломної освіти незалежно від їх форми власності і підпорядкування встановлюються на рівні норм для педагогічних, науково-педагогічних працівників вищих і професійно-технічних навчальних закладів, затверджених центральним органом виконавчої влади з

формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

Стаття 31. Прийом на навчання до закладів післядипломної освіти

1. Прийом на навчання до закладів післядипломної освіти здійснюється відповідно до Умов прийому (типових правил прийому) на навчання до закладів післядипломної освіти, затверджених центральним органом виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

Правила прийому до закладу післядипломної освіти, розроблені відповідно до Умов прийому (типових правил прийому) на навчання до закладів післядипломної освіти, затверджує його керівник.

Погодження правил прийому до закладів післядипломної освіти робітничих кадрів здійснюється відповідно до законодавства.

Розділ V

ГОСПОДАРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ТА ГОСПОДАРСЬКІ ВІДНОСИНИ

Стаття 32. Фінансове та матеріально-технічне забезпечення закладів післядипломної освіти

1. Господарська діяльність закладів післядипломної освіти здійснюється відповідно до Законів України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», Господарського кодексу, іншого законодавства, що регламентують діяльність закладів післядипломної освіти.

2. Основними джерелами фінансового забезпечення післядипломної освіти є кошти державного та місцевих бюджетів, юридичних і фізичних осіб, громадських організацій та фондів, у тому числі спонсорські, благодійні внески і пожертвування, кошти від надання закладами післядипломної освіти додаткових освітніх та інших послуг відповідно до законодавства, гранти, а також інші джерела, не заборонені законодавством.

3. Діяльність приватних закладів післядипломної освіти фінансується їх засновниками (засновником) та особами, які є замовниками освітніх послуг.

4. У разі одержання коштів з інших джерел бюджетні та галузеві асигнування закладів післядипломної освіти не зменшуються.

5. Заклади післядипломної освіти, що є юридичними особами, користуються банківськими кредитами і несуть відповідальність за виконання кредитних договорів.

6. Заклади післядипломної освіти складають та подають в установленому порядку статистичну та іншу звітність про свою діяльність і несуть відповідальність за її достовірність згідно з законодавством.

7. Матеріально-технічна база закладів післядипломної освіти включає будівлі, споруди, землю, комунікації, устаткування, інвентар, транспортні засоби, службове житло, а також грошові кошти, майно та інші об'єкти власності, передані йому фізичними або юридичними особами у формі дарунку, пожертвування або за заповітом, а також придбана за власні кошти.

8. За державними та комунальними закладами післядипломної освіти закріплюються у постійне користування земельні ділянки згідно з законодавством України.

9. Заклад післядипломної освіти несе відповідальність за збереження та ефективно використання закріпленого за ним майна.

10. Основні фонди державних та комунальних закладів післядипломної освіти не підлягають вилученню або передачі будь-яким підприємствам, установам, організаціям, крім випадків, передбачених законодавством України.

Розділ VI МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Стаття 33. Державна політика щодо міжнародного співробітництва у сфері післядипломної освіти

1. Державна політика в галузі міжнародного співробітництва сфери післядипломної освіти спрямована на створення єдиного міжнародного та європейського освітнього простору, поглиблення міжнародного співробітництва за рахунок розширення участі закладів післядипломної освіти у проектах міжнародних організацій та співтовариств.

2. Держава сприяє розвитку співробітництва закладів післядипломної освіти на дво- і багатосторонній основі з міжнародними організаціями та установами на засадах пріоритету національних інтересів, збереження та розвитку інтелектуального та духовного потенціалу нації.

Стаття 34. Міжнародна діяльність закладів післядипломної освіти

1. Заклади післядипломної освіти мають право встановлювати прямі зв'язки з партнерами за кордоном, міжнародними організаціями, укладати договори про співробітництво, здійснювати зовнішньоекономічну діяльність відповідно до науково-технічних завдань, видів освітньої діяльності, зазначених у статуті закладу післядипломної освіти та законодавства України.

2. Встановлення еквівалентності документів про післядипломну освіту, міжнародне визнання навчальних програм, кваліфікацій відповідно до міжнародних угод України, визнання і встановлення еквівалентності в Україні документів про освіту, виданих в іноземних державах, здійснює центральний орган виконавчої влади з формування та забезпечення реалізації державної політики у сфері освіти і науки.

3. Заклади післядипломної освіти беруть участь у міжнародному співробітництві сфері освіти шляхом:

освітніх і наукових обмінів, стажування та навчання за кордоном учасників навчально-виховного процесу;

участі в програмах двостороннього і багатостороннього обміну науковими, педагогічними і науково-педагогічними працівниками;

проведення спільних наукових досліджень, співробітництва з міжнародними фондами;

здійснення наукових досліджень на замовлення іноземних юридичних осіб;

проведення міжнародних наукових конференцій, конгресів, семінарів, симпозіумів та участі в них;

аналізу, відбору, перекладу видання та розповсюдження кращих зразків зарубіжної наукової і навчальної літератури;

розроблення та реалізації міжнародних програм і проектів у сфері післядипломної освіти на підставі дво- чи багатосторонніх угод та договорів із зарубіжними партнерами із залученням міжнародних організацій, асоціацій, фондів та інших заінтересованих сторін.

4. Післядипломна освіта іноземних громадян в Україні та громадян України за кордоном, педагогічна і науково-дослідна робота громадян України за кордоном здійснюються за міждержавними договорами, договорами між центральними, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та відповідними органами іноземних держав, а також за прямими договорами, укладеними закладами післядипломної освіти з іноземними громадянами або іноземними юридичними особами згідно з законом України «Про міжнародні договори України», іншого законодавства України.

5. Заклади після дипломної освіти мають право:

вступати в неурядові міжнародні організації;

укладати з іноземними партнерами договори про спільну діяльність;

створювати за участю іноземних партнерів структурні підрозділи (центри, лабораторії, тощо).

6. Заклад післядипломної освіти відповідно до законодавства України може займатися зовнішньоекономічною діяльністю, передбаченою його статутом.

Розділ VII

КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ

Стаття 35. Державний нагляд (контроль) у сфері післядипломної освіти

1. Забезпечення реалізації державної політики у сфері післядипломної освіти шляхом здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю

зкладів післядипломної освіти незалежно від їх підпорядкування і форми власності здійснюється відповідним центральним органом виконавчої влади у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Розділ VII ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ПІСЛЯДИПЛОМНУ ОСВІТУ

Стаття 36. Відповідальність за порушення законодавства про післядипломну освіту

1. Особи, винні у порушенні законодавства про післядипломну освіту, несуть відповідальність відповідно до законодавства України.

2. Невиконання закладами післядипломної освіти, які надають освітні послуги в системі післядипломної освіти, вимог стандартів освіти є підставою для позбавлення їх права на надання освітніх послуг.

Розділ VIII ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з моменту його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом розробити та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення у відповідність частини першої статті 47 Закону України «Про освіту» та частини першої статті 10 Закону України «Про вищу освіту» у відповідність із цим Законом;

2) у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України пропозицій щодо приведення інших Законів у відповідність із цим Законом;

3) в однорічний строк з дня набрання чинності цим Законом забезпечити: приведення власних нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

прийняття нормативно-правових актів, передбаченим цим Законом;

перегляд та скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.